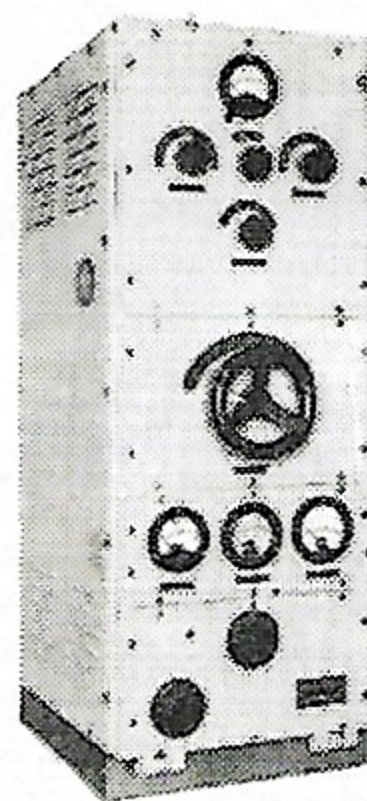

Radio-

S Ä H K Ö T T Ä J Ä

LYHYTAALTOLÄHETIN SRSW200

lisää laivan yhteys-
mahdollisuuksia

Lähetin on helposti asennetta-
vissa täydentämään laivassa jo olevaa pitkäaalto-
lähetintä

Tällöin avautuu mahdollisuus pysyä yhteydessä
kotimaahan kaukomeriltäkin kaikkina vuorokau-
denaikoina

STAR-RADIO OY

Helsinki - Lönnrotinkatu 45 D

Puhelimet: 62 523 - 36 913

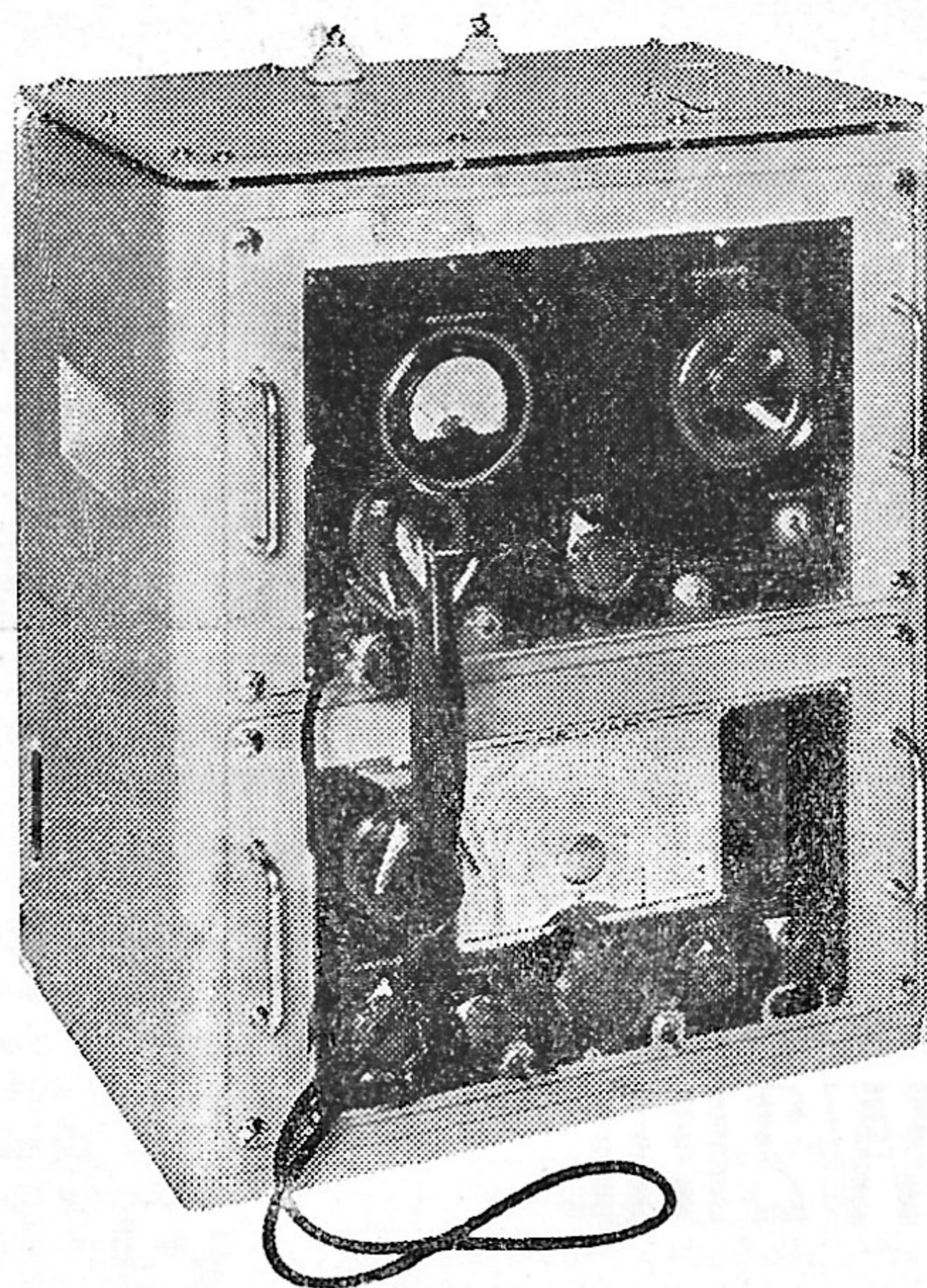
H U H T I K U U

•

1 9 5 1

2

RADIOPUHELIN AHE 5001

Helvar tehtaan E-luokan radiopuhelin AHE 5001 on osoittautunut erinomaiseksi yhteyden ylläpitäjäksi. Vuorokaudenajoista ja käytettävästä jaksoluvusta riippuen voidaan sillä pitää radiopuhelinyhteyttä n. 100—500 kilometrin päähän.

KIPPARIASEMA

on nopea, varmakäyttöinen ja taloudellinen.

Varustakaa sisävesi- ja rannikkoaluksenne hyvällä yhteysvälineellä!

OY HELVAR

PITÄJÄNMÄKI · VAIHDE 47 85 16

Kesäloimat ja kesäloimasijaiset

Ensimmäiset muuttolintumme saapuvat kohdakkoin Suomeen entisille syntymä- ja pesimä-sijoilleen. Niin myös monen merenkulkijan unelma, kotoinen kesäloma, odottaa täyttymystään ja radiosähköttäjätkin laativat suunnitelmiaan ja pyrkivät varmistamaan sijaisen saannin jo hyvissä ajoin ennen lomakauden alkua. Nyt kun neljättäkymmentä uutta radiosähköttäjää valmistuu juuri kevääksi, saatamme hyvällä syyllä toivoa, että entistä useammat laivaradiosähköttäjä saavat kesäloma-asiansa järjestymään.

Vanhan tavan mukaan on kukin radiosähköttäjä useimmiten itse sopinut asiat suoraan sijaisensa kanssa. Tämä järjestely onkin osoittautunut onnistuneeksi, vaikka se on samalla tuonut lisää vastuuta yksityisille radiosähköttäjille. Kun kesäloma on välttämättä haluttu saada kesällä, on pätevien sijaisten puute itsepintaisten huhujen mukaan johdattanut eräät meikäläiset järjestelyihin, jotka eivät ole hyväksyttäviä. On kerrottu, että joissakin tapauksissa on sijaisuuksia annettu henkilöille, joilta puuttuu tarvittava pätevyystodistus. — Ihmettelemme kuinka tämä on mahdollista! Emme epäile, etteivät asianomaisen sijaisen tiedot ja taidot määrättyyn rajaan asti saattaisi olla riittävät ja osiltaan jopa pätevyystodistuksen omaavan tietoja ja taitoja suuremmatkin, mutta sen sijaan epäilemme niiden riittävyyttä jonkin ta-

vallisuudesta poikkeavan merenkulullisen vaikeuden syntyessä. Ennen kaikkea tällaiselta sijaiselta puuttuu se vastuu, jonka pätevyystodistus omistajalleen antaa. Juridisesti kyseinen järjestely lienee rankaistava teko. — Jo se, että liiton jäsenet sijaisten vaikean saannin vuoksi ovat järjestäneet sijaisuuksia liittoonsa kuulumattomille, on järjestötoiminnan kannalta heikosti puolustettavissa. Kuinka surkeita ovatkaan silloin huhujen esille tuomat tapaukset.

Tähän samaan "teemaan" liittyvät läheisesti paikkojen vaihtoja koskevat kysymykset yleensä. Sihteerimme on paikanvälityksen tehokkaan hoitamisen vuoksi aina — siis myös kesälomien aikana — tiedettävä, missä laivassa kukin palvelee ja kuka laivasähköttäjä kulloinkin on vapaana. Ymmärtäen hyvin sihteerimme vaikeudet toivomme, että tästä lähtien laivaradiosähköttäjä pitävät hänet aina tietoisena toimipaikkojen vaihdoksista, lomista, lomasijaisista ja maissa ollessa osoitteesta. Vain tällä tavoin he asettavat oikeaan arvoonsa sihteerimme ponnistelut hoitaa tehokkaasti liittomme jäsenten paikkojen välitys, josta hyöty koituu heille itselleen.

Reiluin ottein hyvät kesäloimat!

Skn.

Radiosähköttäjä suosivat ilmoittajiamme !

Radiosähköttäjä

16. 4. 1951

N:o 2. 1951 Kansainvälisten radiosähköttäjäien äänenkannattaja

Huhtikuu Julkaisija: Suomen Radiosähköttäjäliitto r.y., Hki

2. vuosikerta Pää- ja vastaava toimittaja B. A. Sinkkonen

IFR:n konferenssi

International Federation of Radio Officers (IRF), johon SR kuuluu jäsenenä, kutsui jäsenjärjestöjensä edustajat viime helmikuun 19 päiväksi Lontooseen neuvottelemaan eri maiden radiosähköttäjäjärjestöjä koskevista yhteisistä asioista. Kokous, joka jatkui seuraavina päivinä, pidettiin IFR:n huoneistossa Upminster'issä. Kokoukseen lähettivät Englannin, Norjan, Ruotsin, Tanskan ja Suomen radiosähköttäjäjärjestöt edustajansa. SR:ää edusti liiton puheenjohtaja. Matkaa varten myönsi Aero Oy vapaan matkan lentokoneessaan Helsingistä Amsterdamiin ja takaisin, josta kiitokset Aero Oy:lle.

Kokouksessa käsiteltiin useita ajankohtaisia kysymyksiä, m.m. merenkulun turvallisuussopimusta, radioturvallisuusmääräyksiä, ilma-alusten radioliikennettä, eräitä kansainvälisiä sopimuksia työoloista, laivaradionsähköttäjäien työehtosopimuksia, laivaradionsähköttäjäien virkapuvun ja arvomerkkien yhtenäistämistä y.m.

Merenkulun turvallisuuteen nähden kiinnitettiin erikoista huomiota autoalarmilaitteen käyttöä koskeviin määräyksiin. Kokous oli sitä mieltä, että autoalarmilaitte ei turvaa merenkulkua riittävästi vaan ainoastaan henkilökohtainen radiopäivystys suo täydellisen ja parhaimman turvallisuuden. Järjestöjen oli pyrittävä vaikuttamaan siihen suuntaan, että kansallisissa määräyksissä autoalarmilaitetta mahdollisimman vähäisessä määrin sallitaan käyttää korvaamaan henkilökohtaista radiopäivystystä laivoissa.

Ilmailun radioliikenteen suhteen kokous huolestuneena totesi, että useilla lentoreiteillä on pyritty korvaamaan radiosähkötyslaitteet radiopuhelimella. Kokous piti sanotunlaista kehitystä valitettavana taka-askeleena ilmailun turvallisuudelle, koska radiopuhelin ilmailuliikenteessä ei suo yhtä pätevää lennonvarmistusta kuin radiosähkötyslaitteet ammattitaitoisen radiosähköttäjäien hoitamana. Mainittakoon, että tanskalaisissa lentokoneissa palvelevat pilotit ovat yhtiölleen ilmoittaneet, etteivät he katso radiopuhelimen tyydyttävän turvallisuusvaatimuksia eivätkä niinollen suostu lentämään ilman radiosähköttäjää. Katsottiin olevan eduksi, että il-

mailun palveluksessa toimivat radiosähköttäjäit kaikissa maissa kuuluisivat samaan ammattijärjestöön kuin laivoissa palvelevat radiosähköttäjäit, koska siten tehokkaammin voitaisiin vaikuttaa radioturvallisuusmääräyksiin. IFR:lle päätettiin yrittää saada edustus kansainvälisissä konferensseissa, joissa käsitellään kansainvälisiä radioturvallisuusmääräyksiä.

Työehtosopimuksia käsiteltäessä oltiin yksimielisiä siitä, että radiosähköttäjäien tehtävänä on huolehtia yksinomaan radioturvallisuudesta, joten muista tehtävistä olisi päästävä. Todettiin, että tanskalaisten laivaradionsähköttäjäien työehtosopimuksissa on lastin laskemisvelvollisuus poistettu radiosähköttäjäien tehtävistä jo v. 1947. Englantilaisissa laivoissa ei konttorityötä eikä lastin laskemista työehtosopimuksen mukaan voida vaatia radiosähköttäjäiltä laivan päätesatamassa Englannissa. Käytännössä ei englantilaisissa laivoissa radiosähköttäjäien tarvitse enää ollenkaan suorittaa konttorityötä ja lastin laskemista.

Laivaradionsähköttäjäien virkapuvun ja arvomerkkien yhtenäistämistä pidettiin suotavana. Asiaa päätettiin tutkia ja tuli jäsenjärjestöjen seuraavalle kokoukselle valmistaa ja esittää omat ehdotuksensa.

IFR:ään kuuluvat tätä nykyä Belgian, Englannin, Kreikan, Norjan, Portugalin, Ranskan, Ruotsin, Tanskan ja Suomen radiosähköttäjäjärjestöt. Useampien maiden liittymistä IFR:ään ovat haitanneet kansainvälisessä yhteistyössä viimeisen vuosikymmenen aikana vallinneet epäedulliset olosuhteet. Pidettiin toivottavana, että useampien maiden radiosähköttäjäjärjestöt tulisivat edustetuiksi IFR:ssä ja erittäinkin USA:n mukaantuloa pidettiin tärkeänä, koska se merkitsisi huomattavaa voimapanosta IFR:n työssä.

IFR:n presidentiksi seuraavaan kokoukseen saakka valittiin tanskalaisen radiosähköttäjäliiton sihteeriksi J. Madsen ja sihteeriksi Englannin radiosähköttäjäliiton pääsihteeriksi H. O'Neill.

Seuraava kokous päätettiin pitää syksyllä 1952.

M. T.

Helsingin radioaseman radiopuhelin-lähettimen "OHG" 2797,5 kj/s kuuluvaisuudesta

Työskennellessään rannikkoaseman kanssa joutuu laivasähköttäjä usein toteamaan saariston vaimentavan vaikutuksen kuuluvaisuuteen. Läheltä manteretta, saariston sisältä, voi yhteyden otto lähimpään rannikkoasemaan muodostua molemmin puolin vaikeaksi kun taas laivan tullessa ulos saaristosta avomerelle voi yhteys olla loistava. Tämä on todettavissa käytettäessä yhteydenpitoon sekä sähkötystä, että puhelälähetystä.

Radioaseman kuuluvaisuushan määritellään sinä jännitteenä minkä lähetysaseman säteilemä sähkömagneettinen kenttä pystyy synnyttämään vastaanottoantennissa. Jännitteen suuruus mitataan erityisillä tarkoitusta varten rakennetuilla mittareilla, ns. kenttävoimakkuusmittareilla ja kutsutaan mittauksia kenttämikrovoltteina vastaanottoantennin tehollisen korkeuden pituusyksikköä, yhtä metriä kohti ($1 \text{ mV/m} = 0,001 \text{ V/m}$ ja $1 \mu\text{V/m} = 0,000.001 \text{ V/m}$). Suuritehoisten radioasemien lähellä, jossa kenttävoimakkuus on suuri, mitataan jännite voltteina metriä kohti, siis V/m . Etäännyttäessä lähetysaseman antennista suoraviivaisesti, heikkenee kenttävoimakkuus aluksi eksponentiaalisesti, muuttuen heikkeneminen matkan jatkuessa potenssikäyrän kautta lähes suoraviivaiseksi. Teorian matemaattinen puoli sivuutettakoon tässä kirjoituksessa.

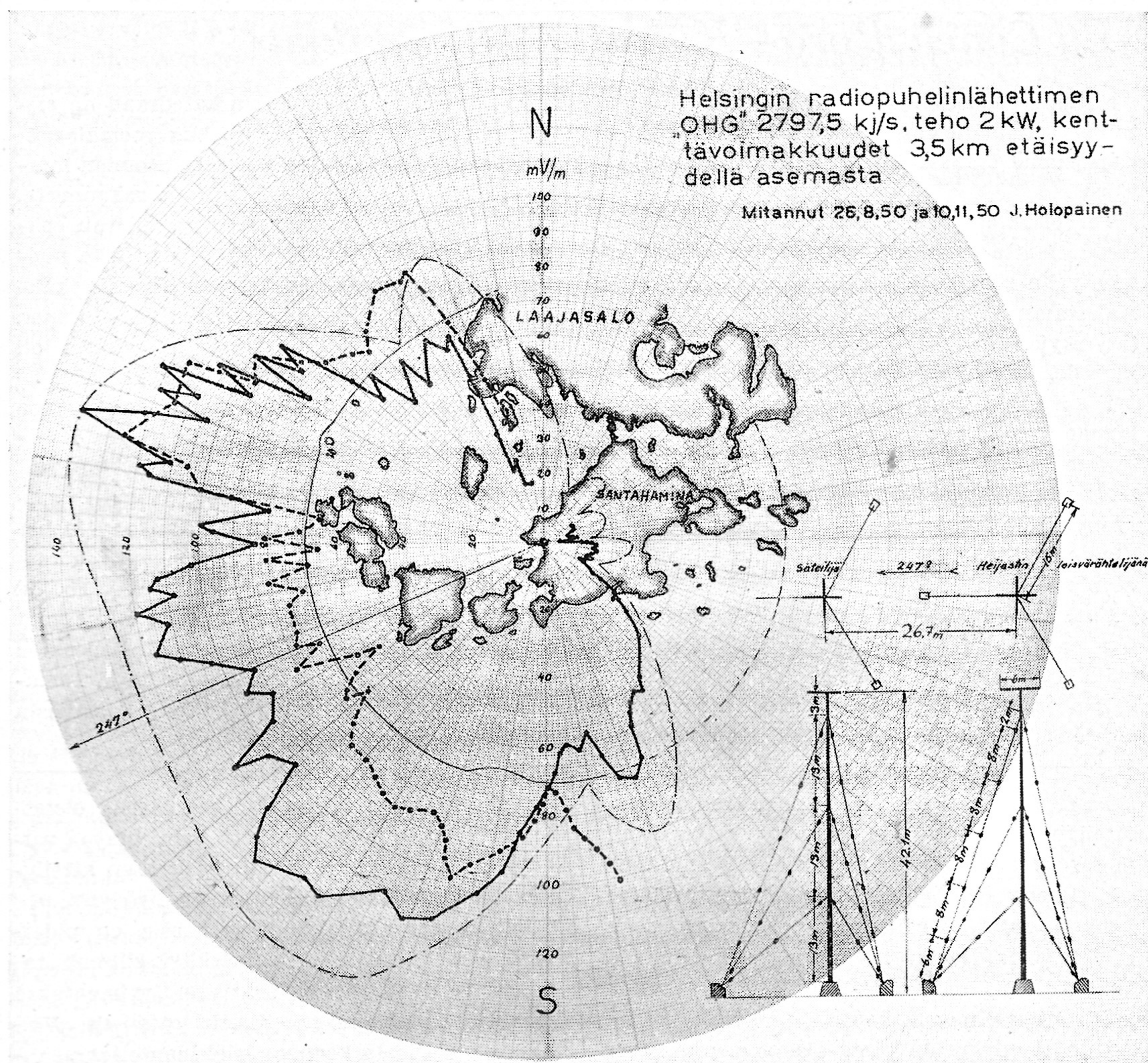
Radioaseman kuuluvaisuustutkimuksissa ja kenttävoimakkuusmittauksissa tutkitaan tavallisesti vain pinta-aallon etenemistä, siis sitä säteililykomponenttia, joka keskipitkillä ja pitkillä aalloilla on vaikuttavana tekijänä päivän aikana. Lyhyillä aalloillahan tämän komponentin merkitys jää kokonaan pois verrattuna säteilyn avaruuskomponenttiin, joka pitemmillä matkoilla on yksinomaan vaikuttavana tekijänä. Myöskin keskipitkillä ja pitkillä aalloilla on avaruuskomponentilla huomattava merkitys pimeään aikaan, jolloin se yhdessä pinta-aallon kanssa kauempana asemasta aiheuttaa kuuntelussa voimakkuusvaihteluja ja vääristymistä. Avaruussäteilyn suuruus määräytyy lähetysaseman antennirakenteesta ja on nämä asiat selostettu alaa koskevassa kirjallisuudessa.

Edellämainittu heikkenemissääntö pitää paikkansa, jos etäännyttäessä lähetysasemasta maas-

to pysyy koko ajan samanlaisena. Näin on asianlaita kuitenkin hyvin harvoin. Maissa muuttavat maaston muotoa kalliot, kankaat, niityt, suot ja järvet. Meren puolella taas saaret tekevät maaston "epätasaiseksi". Sähkömagneettisten kenttien etenemisolosuhteista maissa on eri tahoilla suoritettu lukuisia joukko tutkimuksia kun taas etenemisolosuhteista merellä, huomioiden saariston vaikutuksen, ei allekirjoittanut ole huomannut missään tarkemmin selostettuja julkaisuja.

Tutkimuksia maissa on jouduttu suorittamaan samassa yhteydessä yleisradioasemien kenttävoimakkuusmittausten kanssa. Yleisenä havaintona mainittakoon, että järvet ja vesiperäiset maat aiheuttavat sähkömagneettiselle säteilylle pienemmän vaimennuksen kuin kuivat kankaat ja soraharjut. Kalliot aiheuttavat suurimman vaimennuksen, joten niiden päällä on kenttävoimakkuus suhteellisesti pienin. Paras johtaja sähkömagneettiselle säteilylle on merivesi. Niinpä mentäessä radioasemasta määrätyn matkan päähän merelle, saadaan siellä kenttävoimakkuuden arvo, joka on useamman kertainen siitä, mitä se on saman matkan päässä radioasemasta maan puolella. Kuuluvaisuus on siis parempi merelle päin kuin maalle päin.

Merellä taas aiheuttavat kenttävoimakkuusvaihteluja saaret ja luodot. Mitatessaan yleisradioasemiemme kenttävoimakkuuksia kesällä v. 1950 joutui tämän kirjoittaja suorittamaan tässä suhteessa joukon tutkimuksia. Mielenkiintoisuutensa vuoksi selostan erään kokeen. Kenttävoimakkuusmittari oli asennettu soutuveneeseen perään. Mittauskohteena oli Helsingin yleisradioasema, aaltopituus 1420 kj/s , teho 10 kW . Mittaukset suoritettiin erään saaren lähistöllä Helsingin edustalla siten, että ensimmäinen mittaus tehtiin merellä n. 20 m. päässä rannasta, vettä veneen alla n. 4 m. Toinen mittaus tehtiin saaren rannassa veneen keula maissa, mutta perän alla vettä puolisen metriä. Kolmas mittaus otettiin saarella kallionyppylällä n. 15 m. päässä rannasta. Osoittautui, että kenttävoimakkuus ensimmäisessä tapauksessa oli lähes kaksi kertaa niin suuri kuin viimeisessä tapauksessa, toisen mittaustuloksen arvon ollessa suunnilleen näiden molempien arvojen puolivälissä.

Saarten aiheuttaman "varjostuksen" tutkimiseen ilmeni otollinen tilaisuus kun Posti- ja lennätinhallitus halusi saada mitatuksi Santahaminan puhelinlähettimen "OHG":n säteilykuvion. Tarkoituksena oli suunnata aseman aikaisemmin ympäri säteilemä teho enemmän lounaaseen ja länteen päin, jolloin se paremmin palvelisi tarkoitustaan. Oli tärkeätä saada tietää aseman säteilykuvio sekä ennen suuntausta, että sen jälkeen. Näin ollen suoritettiin kaksi eri mittaussarjaa. Molemmilla kerroilla oli kenttävoimakkuusmittari asennettu merivartiolaituksen moottoriveneen keulakannelle ja mittaukset suoritettiin siten, että moottoriveneen ajaessa hiljalleen eteenpäin pitkin ympyrän kaarta 3,5 km. päässä radioasemasta, sikäli kuin luodot ja karit sen sallivat, mittauksia tehtiin koko ajan. Paikanmäärityksiä ja mittauksia merkittiin

tiin muistiin keskeytyksettä ja toisella matkalla huomattavasti enemmän kuin ensimmäisellä, johtuen siitä, että nyt haluttiin tutkia pienimpienkin näkyvien luotojen varjostava vaikutus. Näin saatiin luotettavat kenttävoimakkuuskäyrät voimakkuusvaihteluineen.

Kuvaan on merkitty yhtenäisellä ohuella ympyräviivalla ensimmäisellä mittausmatkalla ajettu reitti. Se alkaa Degerön länsirannalta 344° kohdalla ja päättyy Isosaaren edustalla 166° kohdalla. Edemmäksi ei sillä kerralla voitu ajaa puolustusvoimien ammuntojen takia. Toisella matkalla ajettiin sama reitti, mutta jatkettiin matkaa aina 62° kohdalle, jota kauemmaksi ei moottoriveneellä päästy. Kuvasta näkyvät myös ne saaret ja luodot radioaseman ja mittauspisteiden välillä, jotka aiheuttivat kenttävoimakkuusvaihteluja. Mitattu säteilykuvio en-

»La Conca d'oro—Kultainen Simpukka»

Sisilialaisen Azienda Autotransporti Turismon tulkki Antonio di Vantovarelli oli lupautunut op-paaksemme erääksi aurinkoiseksi sunnuntaipäi-väksi.

Tarkoituksemme oli lähteä heti aamun koit-teessa, mutta tuntien hyvin etelämaalaisen elä-mäntyylin söimme kunnollisen lounaan Vanhan Kalastajan kapakassa, smaragdinvihreitten ran-tatyrskyjen heitellessä pärskeitään jalkojemme juurelle. Kesken kulinaarisia nautintoja ilmes-tyi kuitenkin luku- ja kirjoitustaidoton tulk-kimme ravintolaan tuoden mukanaan kaksi lois-tovaunua. Antonion rintapielessä komeili kirkas-tettu messinkinen laatta "Guide". Eihän mer-kinnyt mitään, vaikka nutun rintamuksille oli tippunut nähtävästi puolet valkoista kiilloitusai-neen tahnaa!

Ensi etappimme oli Palermon katedraali. Ku-ten roomalaiskatolisissa pyhätöissä yleensä oli täälläkin mitä suurenmoisimpia taidearteita; kultaa, filigraanitöitä ja kuuluisien mestareitten maalauksia. Rakennustaiteelliset luomukset ovat

luku sinänsä. Siitä kuitenkin katedraali on eri-koinen, että niin arabit, maurit kuin roomalaiset-kin ovat antaneet kaikki vuorollaan omien mes-tareittensa rakentaa tätä upeata rakennusta. Luulisi kokonaisvaikutelman täten tulevan epä-määräiseksi, mutta näin ei ollut asian laita huo-limatta siitä, että muuten symmetrisistä kah-desta torniosasta toinen oli bysanttilais-, toinen maurilaisajalta. Sisäänkäytävä pilareineen oli arabien tekemä ja kompositio sekavan juhlalli-nen. Katedraalin edustalla, palmujen varjossa oli Palermon suojeluspyhimyksellä Santa Rosa-lialla muistopatsaansa, Santa Lucian jäädessä Italiassa yleensä universaalipyhimyksen ase-maan. Jos mahtava katedraali jo ulkoapäin he-rätti kunnioitustamme, vielä upeampi, suoras-taan tuhlailevan loistelias se oli sisältä. Kaikki seinät, katto ja lukemattomat pilarit olivat mitä hienointa mosaiikkityötä. Alttari oli hopeaa ja ebenpuuta, kattomaalaukset Antonellin ja Toma-sellin, madonna puhdasta kultaa, kaksitoista apostolia valkeata marmorina.

simmäisellä matkalla, siis ennen radioaseman säteilyn suuntausta on piirretty katkoviivoilla ja säteilykuvio toisella matkalla, siis suuntauk-sen jälkeen, yhtenäisellä viivalla. Kenttävoimak-kuuksia esittävät etäisyydet polarikoordinaatis-ton origosta, johon mitattava radioasema on sijoitettu ja on kenttävoimakkuudet lausuttu millivoltteina metriä kohti.

Kun säteilykuvion pinta-ala on suoraan ver-rannollinen radioaseman ulossäteilemään te-hoon, huomataan kuvasta heti suuntauksella saavutettu hyöty. Se teho mikä ennen suuntaus-ta jakautui koillisen ilmansuunnan hyväksi on nyt käytännöllisesti katsoen siirtynyt kokonaan vastakkaiselle puolelle, kuten tarkoituksenakin oli.

Verrattaessa eri mittauspisteiden ja radioase-man välimaastoa sekä vastaavaa kenttävoimak-kuutta toisiinsa, huomataan saarten vaimentava vaikutus. Myös merenpinnan yläpuolella näkyvis-sä olevat pienetkin luodot pienensivät "varjon" puolella kenttävoimakkuutta. Samoin välisaa-rien korkeampien kohtien takana oli kenttävoi-makkuuus pienempi kuin matalampien kohtien takana. Yleensä oli kenttävoimakkuus sitä suu-rempi kuta suurempi osa radioaseman mastoista oli näkyvissä.

Kuvaan on pistekatkoviivoilla piirretty myös-

kin suoritettujen mittauksen perusteella oletet-tu säteilykuvio ilman saariston vaimentavaa vai-kutusta. Kuvio antaa selvän käsityksen säteily-tehon suuntauksella saavutetusta hyödystä.

Edellä selostettuja mittauksia on pidet-tävä yksityisenä, joskin merkityksellisenä ta-pauksena tutkittaessa saariston vaimentavaa vaikutusta sähkömagneettiselle säteilylle. Voi-dakseen laatia tarkemman yleisluontoisen sään-nön mainitussa asiassa, olisi vastaavanlaisia mittauksia suoritettava eri jaksoluvuilla ja eri pitkien matkojen päässä radioasemasta.

Kuvasta selviää myös suuntauksen teknillinen järjestely. Siinä on neljännesaallon päähän sä-teilymastosta pystytetty toinen samanlainen teräspuutkimasto, joka toimii vapaana väräh-telijänä. Yleensä suuntaus järjestetään siten, että molempiin mastoihin syötetään virtaa, jol-loin virtojen välisellä vaihekulmalla voidaan sä-teilykuvion muotoa muuttaa. Käytettäessä useampia mastoja ja syöttämällä niitä sopivan vaiheisina voidaan säteilykuvion muoto saada melkein pä millaiseksi tahansa.

Sitä, että Posti- ja lennätinhallitus on kysei-nessä asiassa näin yksinkertaisella tavalla pääs-syt haluamaansa ratkaisuun, on pidettävä mer-kittävänä saavutuksena.

J. Holopainen.

Myös rippipalleja oli kaksitoista. Nämä jaloista puulajeista veistetyt ja leikkauksin koristellut pienoissaitiot herättivät erikoista huomiota salamyhkäisyydellään. Jos kaikki ovat samanaikaisesti käytössä — kuten saattoi tapahtua — voi kahdentoista prelaatin puheille päästä 24 synnintunnon tuskaan tullutta kuolevaista, sillä ”koppiaitiot” sulkevat papin näkymättömiin; vain kummallakin puolella on metallilevyssä pienen pieniä reikiä, joitten kautta synnit selostetaan ja jälleen anteeksi annetaan. Suuren katedraalin siipirakennuksiin pääsevät turistit vain määräaikoina. Eräässä näistä oli 48 entisen palermolaisen kardinaalin tahi arkkipiispan rintakuvaa, kaikki mestariteoksia sinänsä. Vaikka tulkkimme ja oppaamme Antonio oli tehnyt tehtäviään parisenkymmentä vuotta, niin ”kultaisessa huoneessa” hänen äänensä nousi ja las-ki pelkästä innostuksesta. Emmekä me ihmetelleet köyhää miestä, joka joutuu vuodesta toiseen latelemaan ulkoaopitun litaniansa kaiken maailman turisteille: ”Ladies and gentlemen, tämä kultabrokaadinen messukaapu on kuulunut kardinaali Giuseppe Garibaldille, katsokaa siinä olevia 165 real diamanto, ladies and gentlemen, believe me, niin ja niin monta karaattia — — ja tämä kultainen vihkimalja painaa 10½ kiloa täyttä 24 karaatin kultaa. 120 real diamanto jne. loputtomiin.

Pienoiskappeleita madonnankuvineen oli kirkossa useampia, ja näitten marmorikaiteitten ääressä oli kaikkina vuorokauden aikoina rukoulevia palermolaisia, mustissa puvuissaan, pienten vahakynttiläin valaistessa heidän kasvojaan ja yhteenliitettyjä käsiään. Suitsutusastioista lähtevä savu ja tuoksu erikoisti tunnelmaa. Rukoiltuaan aikansa nousee palermolainen ja suutelee ennen poistumistaan madonnan isoavavasta.

Palermossa oleva kuninkaan palatsi oli sota-ajan jälkeen amerikkalaisten ja englantilaisten sotilaitten päämajana. Satuimme palatsin kappeliin juuri silloin kun siellä vihittiin rikkaan palermolaisen viinikauppiaan tytär ja rikas aatelismies. Näimme Palermon ”kerman” hännys-takeissa ja pelleriineissä. Morsiusneitoja oli kuusi, kaikki kukkeimmassa nuoruudessaan, puettui-na kuten morsiankin, tosin ilman huntua. Pienoiskappeli oli upea, morsiusneidot ihania, mor-

sian suloisuuden perikuva ja sulhanen — kadehdittava. Kukkaismeri kappelissa ja omaisten sylissä oli näky erikseen. Italialaiset ovat niin tottuneita turisteihin, että läsnäolomme kuokkavie-raina ei näyttänyt heitä vähääkään vaivaavan. Nyt on kuitenkin rikas Capalli-niminen mies ostanut koko kuninkaan palatsin ja muuttaa asumaan sinne heti kun Filip II:n rakennuttama palatsi on restauroitu. Työnnettyämme kymme-niin ryppyisiin, sairaisiin, laihoihin ja anoviin likakouriin yhtä likaisia ja risaisia liirojamme hyppäsimme ”Bianchiin” ja ”Lanciaan” sekä käskimme ajaa Kapusiiniluostariin, jonka kata-kombeissa kymmenettuhannet palermolaisporva-rit vaimoineen ja nuorena nukkuneine lapsineen ovat balsamoituina. Mitään erikoisen vanhoja nämä muumiot eivät ole, sillä suurin osa on 1700- ja 1800-luvuilta. Katakombin pituus lienee toista kilometriä eikä tilaa ole enää kenellekään. Luu-ranko luurangon vieressä, toiset seisovassa asen-nossa, toiset makuulla kaapeissaan. Nimet ja syntymäajat, kuolinpäivät ja muut tiedot pienis-sä pergamiinipapereissa. Viimeinen, todella huo-llellisesti balsamoitu ruumis oli 6-vuotiaan tytön, joka balsamoitiin 1920 ja nukkuu kenraali Cari-baldin vieressä lasisessa arkussaan kuin vasta täältä erinnyt. Silmät ovat kiinni, mutta poskilla kukkii nuoruuden punerrus. Itse kenraali on kuuluisan Garibaldin serkku, ja hänen arkkunsa kannen avaamisesta verotetaan 100 liiraa katso-jaa kohti. Arkun kanteen ovat aikaisemmin jen-kit dollarilla saaneet pistää nimensä ja kotikau-punkinsa! Komea mies viiksineen ja upeine rin-takarvoineen. Useimmat ”signeerauksista” olivat lyijykynällä tehtyjä, joten oppaalla oli kumi mukanaan siltä varalta, että meistä joku olisi halunnut tilaa arkun kannessa puumerkeilleen. Mutta emme halunneet — vaikka olimme Suo-mesta, julkisten riimukirjoitusten luvatus-ta maas-ta. Ehkä tähän vaikutti osaltaan myös turismin pahin vihollinen — kiire. Poistuessamme nais-ruumis-osaston kautta, näytti opas vielä erästä lapsivuoteeseen kuollutta aatelisrouvaa, joka oli balsamoitu keskosensa kera.

Aikaisemmin olivat kaikki balsamoidut ruumiit hyllyissä holvien seinävierillä, mutta tilanpuut-teen vuoksi ja ”hyllyjen” lahottua luurangot siir-rettiin seisoviin asentoihin rautalankatukien va-raan.

Pölyisestä katakombista, tunkkaantuneesta manalasta, ajoimme korkeille vuorille, missä oli hyvä hengittää ja juoda pullo Marsalaa ennen kuin benediktiiniläisluostari avasi ovensa turis-teille.

OSTA POIS! OSTA POIS! OSTA POIS!

Miltei uusi Eddystone S 640 liikennevastaan-otin myydään. Neuvottelut ja tarjoukset: Suo-malainen, junior, puh. 20751/05 tai iltaisin 95322.

Tänne ei ollut "säädettömästi" pukeutuneen naisen helppo päästä. Ovella olikin suuri kilpi, joka tiedotti: Attention! Les femmes bras nus ou décolletées ne peuvent pas entrer dans l'Eglise.

Monrealen luostari on korkealla vuorella, jolla on upea näköala Kultaisen Simpukan tasangolle, arabialaisten, normandilaisten ja Hohenstaufien entisille olosijoille, missä nyt lepäili väsynyt Palermion kaupunki. Kauempana siinsivät vuoret, joilla komea, mutta katala gangsteri ja 150 siviiliä ja poliisin surmaaja Salvattore Giuliano uskollisine rosvoritareineen mellasteli.

Huolimatta murhanhimoisuudestaan oli Salvattore vuosien mittaan hankkinut itselleen paitsi rahaa, myös jonkinlaisen Robin Hood-glorian. Kuvaavana seikkana mainittakoon, että samoihin aikoihin kun Giulianon päästä luvattiin satojatuhansia liiroja, kävi häntä haastattelemassa ruotsalainen sanomalehtinainen. Hänen olinpaikkansa oli alinomaan viranomaisien tiedossa, mutta hänelle ei mahdettu mitään, ja moni uskallikko rahapalkintoa odottava poliisimies sai kehoonsa tarpeellisen määrän lyijyä. Apulaisensa hän kuitenkin loppujen lopuksi menetti vähitellen, ja ainoastaan muutaman vuoristokyläläisen petoksen ansiosta viime keväänä onnistui poliisin nitistää tämä kaikkien aikojen suurin gangsteri. Mutta kuvaavaa italialaiselle luonteelle oli myös se, että vähää jälkeen Giulianon kuoleman hänen lähin miehensä Gaspare Bisciotta vannoi lehdistölle lähettämässään kirjeessä etsivänsä käsiinsä ja surmaavansa ne, joiden epäillään kavaltaneen Giulianon poliiseille. Näin onkin nyttemmin tapahtunut. Bisciotta on ampunut "petturit" ja Giulianoa ampuneet poliisit, ja Palermion vankila on täynnä giuliaaneja.

"Giuliano-esitelmän" jälkeen ilmoitti opas, että aika on täyttynyt, ja me saimme luvan astua benediktiiniläisluostariin, joka on kuulu kauneudesta. Tännekin olivat arabit, maurit ja roomalaiset, kukin osaltaan, antaneet oman taiteellisen panoksensa, sen vanhoihin pylväikköihin, seinämaalauksiin ja lattiamosaiikkeihin. Mahtavan korkeilla seinillä oli mosaiikkityönä esitetty mitä erilaisimpia tapahtumia vanhasta testamentista. Valokuvaaminen oli kiellettyä, mutta keskuspihalla, tuhansien mitä erilaisimpien kukkien keskellä, marmoristen suihkulähteitten pulppuillessa näppäsimme pari kuvaa, mutta filmiä kehitettäessä olivat juuri nämä kuvat täysin epäonnistuneet.

"Kultainen Simpukka" joutui sodan kestäessä ankarien angloamerikkalaisten ilmahyökkäysten

Neuvottelu virkasuhteiden parantamisesta

SR:n ja posti- ja lennätinhallituksen edustajien välillä käytiin 16. 2. 51 neuvottelu vuotta 1952 varten tehtävästä plh:n tulo- ja menoarvioehdotuksesta. Neuvotteluissa esiintuottiin SR:n puolelta se epäkohta, mihin nyt on jouduttu, kun liikenteen kasvun vaatima lisähenkilökunta on vuodesta toiseen palkattu etupäässä tilapäiseen tai ylimääräiseen toimitukseen. Ilmailuviestitoiminnassa ei radiosähkötäjän tehtäviä varten ole yhtään vakinaista virkaa ja ylimääräisiäkin toimia on vain 58,5 %, lopun radiosähkötäjähenkilökunnasta (41,5 %) ollessa tilapäisen toimituksen varassa. Rannikkoradioasemillakin on vakinaisia virkoja vain 32,3 %, lopun 67,7 % ollessa ylimääräisen tai tilapäisen toimituksen varassa. Epäkohtia on myös syntynyt siinä, että eri asteisia virkoja ja ylimääräisiä toimia ei ole sijoitettu tasaisesti ja samoissa suhteissa eri asemille, vaan eräillä asemilla on henkilökunta jätetty yksinomaan alimpien toimitusten varaan. Lisäksi useilla ilmailuviestiasemilla hoidatetaan ilmailuviestiaseman hoitajan tehtäviä alempiasteisilla virkamiehillä, varsin vaativillakin ilmailuviestiasemilla. Rannikkoradioasemilla taas käytetään radiosähkötäjän tehtäviin konemestarin toimia, jotka alun-

kohteeksi, ja kun kaupunki sijaitsee aivan rannikolla ja on levittäytynyt sille noin 30 kilometrin pituudelle, oli se laivatykistöllekin mitä parhain kohde.

Raunioita näkyi kaikkialla, eikä sota-aikana sinisellä maalilla valkoisten upeitten talojen seinille vedettyjä ricovero-pommisuojanuolia oltu pesty pois. Tässä seinien töhrimisessä italialaiset ovat oikeita porsaita. Upeitten julkistenkin talojen seinillä saattoi kauan aikaa vaalitaistelijan jälkeen nähdä iskulauseita: Votate Stalin! Votate Savoya! Votate Patto Atlantico — contra comunismo! Monarchia significa morte!

Ennen lähtöämme kävimme vielä Poletaria Garibaldissa, suuren suuressa teatterissa, ja kuuluisassa oopperassa Teatro Massimossa, jossa vierailivat italialaisten ihailemat luonnonäytelijät Aldo Fabrizi ja Giovanni Grasso.

Seuraavana aamuna halkoi laivamme smaragdinvihreää Välimerta. Kevyt shirocco-tuuli tuoksui Afrikalle, ja me jätimme hyvästit Sisilialle — sadunkauniille saarelle, vaivuimme uniin laivatuoleihimme.

Votate La Conca d'oro!

Otso Suomalainen.

perin ovat tarkoitetut muihin vähemmän vaati-
viin tehtäviin. Korjausta vaatisi myös radiosäh-
köttäjäalalla pl:ssa syntynyt virkanimikkeiden
kirjavuus ja niiden välille syntynyt palkkausten
erilaisuus.

SR ehdotti, että plh vuoden 1952 menoarvio-
ehdotuksessaan esittäisi perustettavaksi jälem-
pänä mainitut vakinaiset virat ylimääräisten
tointen tilalle ja ylimääräiset toimet tilapäisten
tointen tilalle, jolloin samalla tulisi suoritetuksi
eräitä virka-aste korjauksia, joista ilmailupuol-
lella mainittakoon mm. Vaasan ilmailuviestias-
eman viestijohtajan ja Kemin ilmailuviestias-
eman vanhemman viestipäivystäjän ylimääräisen

<i>Nykyinen virkanimike ja pl:</i>			
1 pl	ensimm.	asemapäiv.	19
2 pl	"	"	18
1 pl	toinen	"	16
konemestari (Kotka, ylim.)			15
2 pl	radioaseman	hoitaja	21

Lisäksi SR lausui toivomuksen, että plh vast-
edes, tarvitessaan lisähenkilökuntaa, varaisi sitä
varten riittävän korkeisiin palkkausluokkiin
kuuluvia ylimääräisiä toimia.

Plh:n edustajien taholta ilmoitettiin, että kos-
ka valtion virkojen, tointen ja ylimääräisten
tointen palkkausluokkien tarkistaminen koko-
naisuudessaan on erikoisen komitean tehtävänä
parhaillaan, ei plh menoarvioehdotukseensa täl-
lä kertaa voi ottaa esityksiä, jotka koskevat
muutoksia palkkausluokkiin sijoittamisessa tai
virkanimikkeiden tai virkojen muuttamista toi-

toimen muuttaminen ilmailuviestiaseman hoita-
jan viraksi, Porin ilmailuviestiaseman nuorem-
man viestipäivystäjän ylimääräisen toimen
muuttaminen viestijohtajan viraksi, yhden Tu-
run ja Tampereen ilmailuviestiaseman nuorem-
man viestipäivystäjän sekä yhden Vaasan ja
Porin ilmailuviestiaseman viestittäjän ylimää-
räisen toimen muuttaminen vanhemman viesti-
päivystäjän viraksi ja yhden Porin ilmailuviesti-
aseman viestittäjän ylimääräisen toimen muut-
taminen nuoremman viestipäivystäjän viraksi.

Niinikään ehdotti SR, että virkanimikkeiden
ja palkkausluokkien yhtenäistämiseksi suoritet-
taisiin seuraavat muutokset:

<i>Ehdotettu uusi virkanimike ja pl:</i>			
vanhempi viestipäiv.			20
nuorempi viestipäiv.			19
viestittäjä			18
viestittäjä			18
2 pl	radioaseman	hoitaja	23

siksi. Plh:n edustajien puolelta myönnettiin,
että radiosähköttäjien virkasuhteet ovat aikai-
sempina vuosina jääneet vaille riittävää huo-
miota plh:n puolelta. SR:n ehdotusta uusien
virkojen ja ylimääräisten tointen perustamiseksi
pidettiin kuitenkin liian laajana tullakseen yh-
dellä kertaa hyväksytyksi.

Neuvottelujen tuloksena sai SR kuitenkin eräi-
tä lisäyksiä plh:n lennätinteknillisen osaston al-
kuperäiseen esitykseen. Tulos ilmenee seuraa-
vasta:

Perustettavaksi ehdotettu virka tai ylimääräinen toimi

Ilmailuviesti:

ilmailuviestitarkastaja, vakin.	
ilmailuviestiaseman hoitaja, vakin.	
viestijohtaja, vakin.	
" ylim.	
vanhempi viestipäivystäjä, vakin.	
" ylim.	
nuorempi " vakin.	
" ylim.	
viestittäjä, vakin.	
" ylim.	

Rannikkoradioasemat:

viestijohtaja (tai kontrollööri), ylim.	
ensimm. asemapäivystäjä 1 pl, vakin.	
" " 2 pl, vakin.	
" " 2 pl, ylim.	
toinen " 1 pl, vakin.	

Vaasan ilmailuviestiaseman ylimääräinen vies-
tijohtajan toimi luvattiin esittää muutettavaksi
ylimääräiseksi ilmailuviestiaseman hoitajan toi-
meksi. Uusien lentokenttien valmistumisen joh-
dosta tarvittavaa henkilölisäystä varten luvat-
tiin niinikään esittää perustettavaksi seuraa-
vat uudet ylimääräiset toimet: 2 viestijohtajan,
2 vanhemman viestipäivystäjän, 2 nuoremman
viestipäivystäjän ja 2 viestittäjän ylimääräistä
tointa.

L u k u m ä ä r ä

SR:n ehdotus	plh:n alku- per. esitys	neuvotte- lun tulos
1	1	1
6	4	4
3	—	2
2	—	—
9	—	4
4	3	3
4	—	—
6	4	4
1	—	—
5	3	3
1	—	—
6	3	4
7	3	5
2	—	—
—	2	—

Saadun tiedon mukaan plh on tulo- ja menoar-
vioesityksessään omaksunut edellämainitun neu-
vottelijainsa kannan. Lopullisesti asian tietenkin
ratkaisee valtioneuvosto ja Eduskunta.

Radiosähköttäjien kannalta on tietenkin va-
litettavaa, ettei SR:n ehdotus sellaisenaan tul-
lut hyväksytyksi, sillä vuosien kuluessa synty-
neet epäkohdat ovat korjattavissa ainoastaan
perusteellisilla uudistuksilla.

M. T.

»Bugit pois!?»

”Radiosähköttäjä” on tehnyt hyvän päätöksen salliessaan keskustelun bugi-avaimen käytöstä. Lehtemme voisi ottaa myöskin muita ajankohtaisia aiheita jäsenten yleiseen käsittelyyn. — Mitä itseeni tulee, en ole koskaan pitänyt bugista, jonka vuoksi en ole sellaista laitetta käyttänytkaan.

Bugin ystäviä on vain aivan harvoja, jotka osaavat moitteettomasti sillä sähköttää. Useimmat aiheuttavat vain harmia virkaveljilleen epätasaisella ja useimmiten lukemattomissa olevalla käsialallaan. Niin, voidaan hyvin sanoa, että se joka ei osaa lähettää tavallisella avaimella, on lähtenyt väärälle uralle. Sähköttäjä tunnetaan useimmiten hänelle ominaisesta käsialastaan ja kunkin radiosähköttäjän käsialassa on aina jotain persoonallista. Sitä vastoin taas bugi-sähköttäjä, joka vapisuttaa kokoon nopeita pikkupisteitään — joskus liikaa, joskus taas liian vähän — useimmiten antaa kuvan huonosta koneenkäyttäjistä, joka ei kunnollisesti osaa hoitaa bugi-automaattiaan.

Onneksi meillä Suomessa ei ole moniakaan bugi-intoilijoita ja olisikin suotavaa, että myös muiden maiden radiosähköttäjät jättäisivät bugin kotiin lähtiessään merille.

Art.

*

Tuntuu siltä kuin bugi-mielipiteet olisi viime numerossa ja edellä olevassa jo julkituotu, koska toimituksen pöytälaatikko on niiden osalta tyhjentynyt. — Toimittajankin sallittanee pistää lusikkansa tähän soppaan ja ilmoittaa pitävänsä bugin käyttöä ”makuasiana”. Minun mielestäni sähkötettäköön vaikka ilman avainta kunhan merkit ovat mahdollisimman oikein tahdistettuja. On meitä kramppisia ja sähläreitä tavallisenkin avaimen varressa, miksikä ei

TOIMIPAikkojen vaihdokset laivoissa

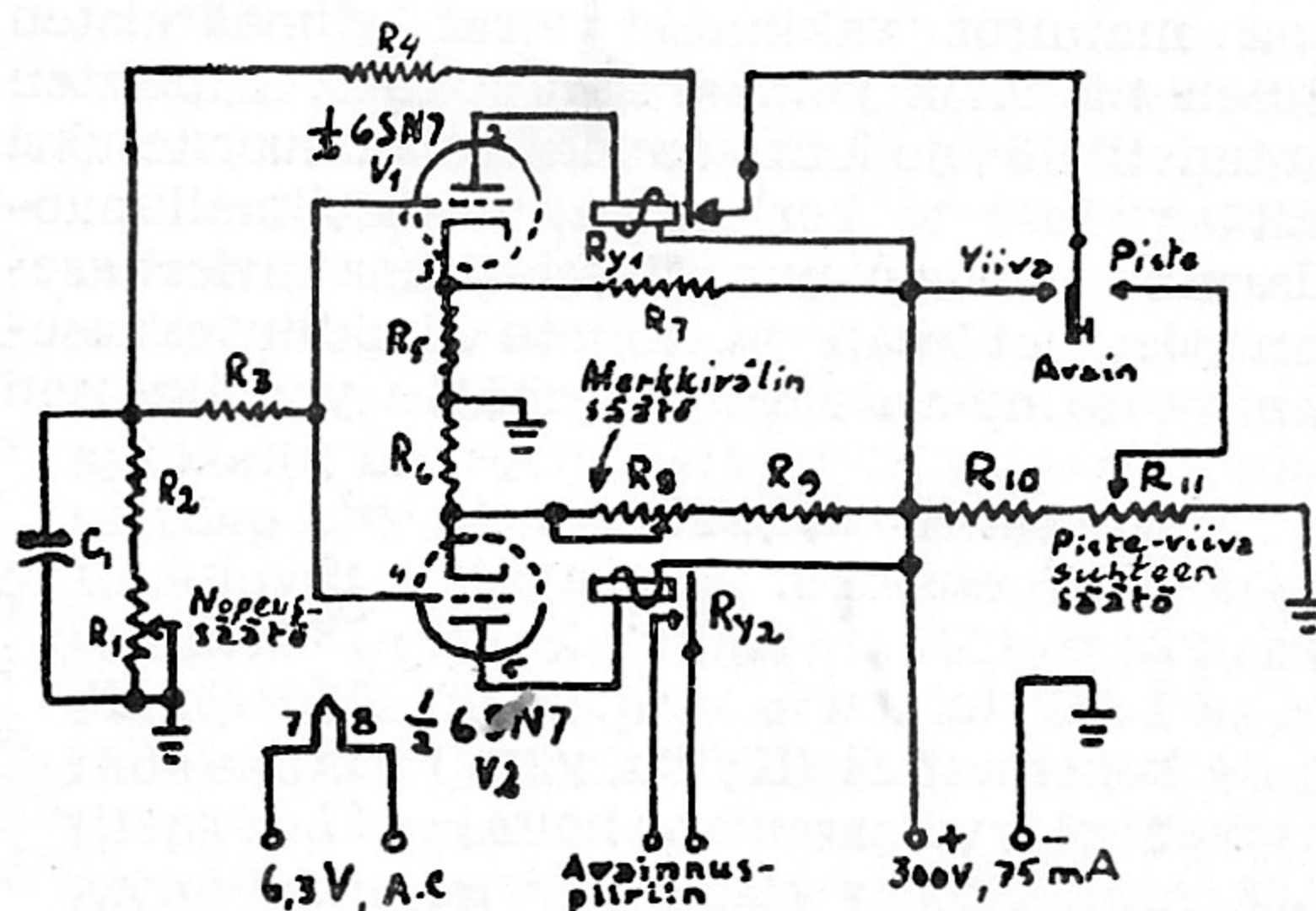
ajalla 1. 2. 1951—31. 3. 1951.

1. 2. 51 Ollikainen, Aatos	s/s Bore VIII
13. 2. 51 v. Zansen, Runar	s/s Marianne
14. 2. 51 Sucksdorff, Jean	s/s Warma
16. 2. 51 Jokinen, Eino	s/s Petsamo (va)
24. 2. 51 Salonen, Jaakko	s/s Navigator
2. 3. 51 Salmi, Paavo	s/s Norby
3. 3. 51 Patovirta, Erkki	s/s Kattegat (ruots. laiva)
7. 3. 51 Elomaa, Tauno	s/s Anja
15. 3. 51 Eskola, Mirjam	s/s Aura
16. 3. 51 Hämäläinen, Olavi	s/s Raimo-Ragnar
31. 3. 51 Skogström, Kurt	s/s Vellamo

Vapaina 31. 3. 1951:

Leo Huuhtanen, Leo Syversen, Pentti Lipponen, Yrjö Turunen, Erik Ekebom, Kurt Forsius, Bo Hagman, Martti Heimonen, Erkki Kettunen, Viljo Mäkelä, Eero Erkkilä, Alf Ekholm, Kallervo Tuohimetsä, Veikko Sutinen, Ossian Lehtio ja Erkki Outinen.

sitten bugi-työssä! Bugi vaatii vain kärsivällistä ”salassa” harjoittelua ja vasta kypsänä eetteeriin tuloa. Riittääköön puolestani tällä kertaa. — Kun sähköttäjä Leppämäen toive ei ole muuten toteutunut, liitämme tähän QST:n tammikuun 1950 numerossa olleen bugin kytkinkaavan osaluetteloiheen.

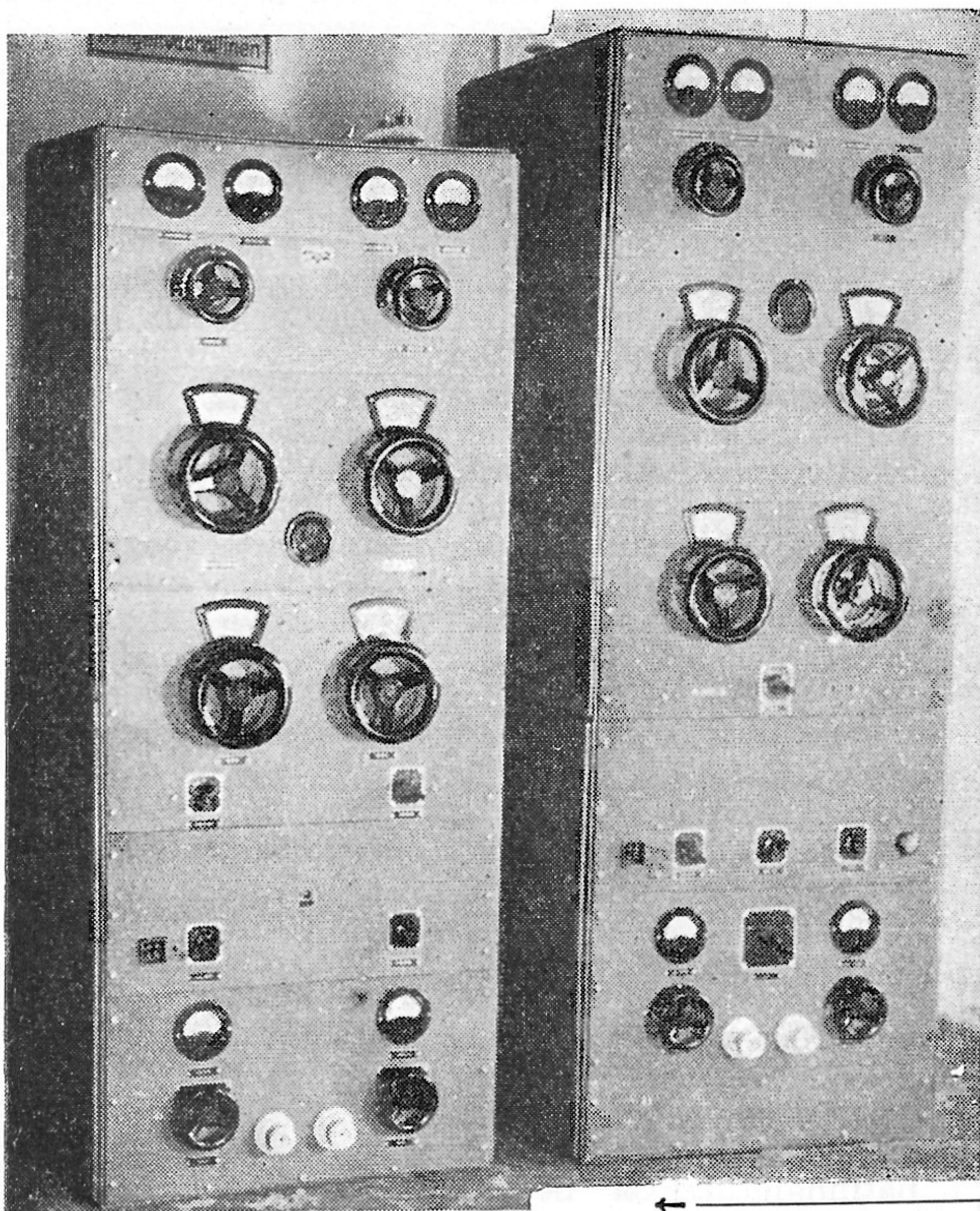
- C₁ — 0,02 μ fd 400 voltia, paperi
 R₁ — 4 megohmin potentiometri
 R₂ — 1 megohmia, 1 wattia
 R₃ — 2 megohmia, 1/2 wattia
 R₄ — 510 ohmia, 1/2 wattia
 R₅ ja R₆ — 2400 ohmia, 1 wattia
 R₇ — 25000 ohmia, 5 wattia
 R₈ — 3000 ohmin lankapotent.
 R₉ — 20000 ohmia, 5 wattia
 R₁₀ — 10000 ohmia, 5 wattia
 R₁₁ — 3000 ohmin lankapotent.
 Ry₁ ja Ry₂ — ks. tekstiä
 V₁ ja V₂ — putken 6SN7 puolikkaat

Tässä mallissa ovat Ry₁ ja Ry₂ 5000 ohmin yksinapaisia releitä, jotka toimivat n. 5—7 mA:n virralla. Mikäli mahdollista olisi niiden oltava mekaanisesti ja sähköisesti mahdollisimman samanlaisia. Ry₁:n tulisi olla hidas rele, mutta jos se ei ole sellainen, voidaan — mikäli avaintajan toiminnassa havaitaan virheellisyyksiä, joiden voidaan olettaa johtuvan mainitun releen liian nopeasta avautumisesta — pienentää jonkin verran C₁:tä. Liian pitkälle ei tätä pienentämistä kuitenkaan olisi vietävä, koska siitä olisi seurauksena putkien hilaimpedanssin nousu, joka puolestaan aiheuttaa virheellisyyksiä avaintajan toiminnassa. Lopuksi mainittakoon, että tämä avaintaja on ns. ”self-completing”-tyyppiä, ts. jos avainta painetaan vaikka vain hetken esim. viiva-puolelle, muodostaa avaintaja automaattisesti yhden viivan sekä sitä seuraavan välin. Samoin on luonnollisesti asian laita avainta piste-puolelle painettaessa.

Bugi-asioista puhutaan lisäksi mm. QST:n numeroissa lokakuu 1948, tammikuu 1949 ja kesäkuu 1949.

Skn.

JÄSENMAKSUJEN maksamisen määräaika päättyi huhtikuun 1 päivänä, johon mennessä 1/4 liiton jäsenistä täytti velvollisuutensa. Asianomaiset, lähettäkää viipymättä jäsenmaksunne liitolle, postisiirtotilin numero on 7590. Jäsenmaksun määrä on ilmoitettu jokaiselle jäsenelle

Oletteko tutustuneet

Radio E. Hellbergin uusiin *kide-ohjattuihin* laivalähettimeihin, jotka täyttävät Atlantic City-konferenssin vaatimukset.

Jaksolukualueet:

360—550 kj/s	VFO	
1,5 — 3,9 Mj/s	VFO + 6 kidettä	
4 Mj/s	} 4 kidepistettä kullakin jaksoluku- alueella	
6 „		
8 „		
12 „		
16 „		

Aaltolajit: A1, A2 ja A3 *kaikilla jaksoluvuilla*

Huom. Nimellisteho myös lyhytaalloilla.

Oy Radio E. Hellberg

← OHXX 500

Lauttasaari

Puh. 673171

— OHXX 100 ja
— OHXX 200

"PYÖRIIHÄN SE SITTEENKIN..."

Nimittäin 22. sähköttäjäkurssi, joka tahtoo tällä pienellä tervehdyksellä ilmaista olemassaolonsa ja, mikäli siihen suinkin pystyy, — muistuttaa vanhoja kipinöitä omista kurssiajoistaan. Ehkäpä voimme tätä täysin turvallisesti toivoa tietäessämme, että Aika on varsin tasoittava tekijä ja että nekin, jotka aikoinaan menettivät välittömästi mielenrauhansa kuullessaan puhuttavan esim. sineistä, cosineista, tangenteista tai laboratoriotöistä, hymyilevät nyt hyväntahtoisina ikäänkuin kaikki olisi ollut vain "unta ja varjoa".

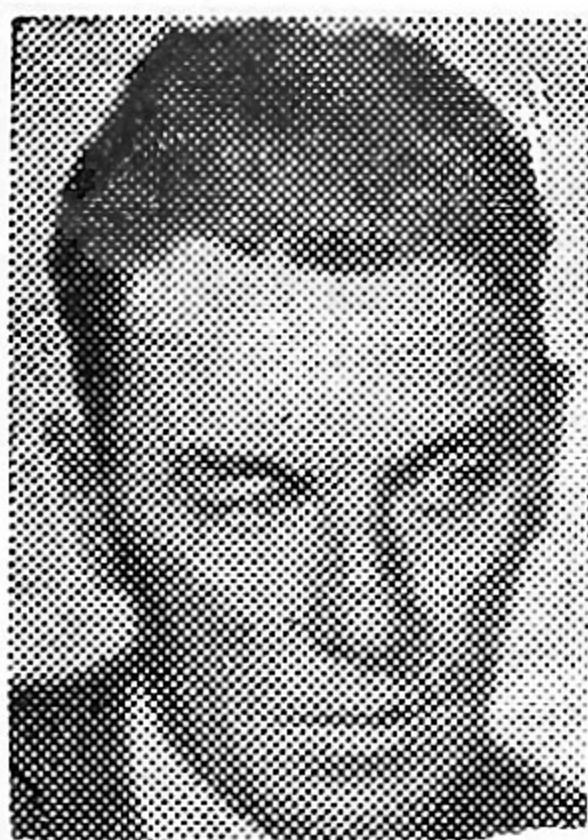
Mutta asiaan mennäksemme; — meillähän ei ole mitään mainittavampaa hymyilemisen syytä tänä ajankohtana. Mehän olemme kipinän basilleja — raaka-ainemassaa, josta plh yrittää tunnetulla rutiinillaan leipoa tulevia teikäläisiä. Vahvuutemme on 40 päättä, tai ainakin melkein! "Influenssa" pyrkii silloin tällöin kantamaan veroa ja yksi lienee sairastunut suorastaan unitautiin, mutta sehän ei maailmaa kaada. — Arkipäiväiset askelemme te kyllä tun-

lähetetyssä postisiirtotilillepanokortissa, jolla maksun voi suorittaa mihin postitoimipaikkaan hyvänsä maassamme. Ellei vuoden 1951 jäsenmaksua ole suoritettu vielä kesäkuun 1 päivään 1951 mennessä, peritään asianomaisilta mk 200: — sakkomaksuna. Lisäksi julkaistaan näiden nimet seuraavassa, kesäkuun puolivälissä ilmestyvässä "Radiosähköttäjän" numerossa.

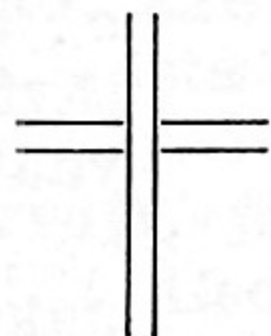
nettekin. Kiilloitamme takamuksiamme samoilla tuolinkansilla kuin monet teistä, vedämme vetoa samoihin Morse-aparaatteihin ja kuulemme luennoillamme sen, mitä tekin olette joskus kuulleet. Luonnollisesti meillä on omat juttumme tupakkatuntien ja peruutettujen luentojen aikana, ja tietenkin me hapuilemme eteen päin Atlantic Cityn ohjesäännön mukaan, mutta tuskinpa muuten on kurssien historiasta kadonnut pienintäkään piirtoa. — Laboratoriotyöselostuksissa esimerkiksi oli jokin ikäluokka teistä kuuleman mukaan specialisoitunut ylimenovastuksiin yleisenä tulosten heikkouden aiheuttajana; — meillä on puolestamme heikot mittarit ja epätarkat lukemat, — mutta lopputuloshan ei siitä muutu. — Töitä tulee takaisin niin että paukkuu ja uusia tehdään kynät savuten.

Mielialamme on mainio, ja jos toverihengellemme pitäisi jotain tehdä, niin vähentää sitä pitäisi, — ajattelevat ehkä muutamat. Sanalla sanoen lienee meissä aivan normaaleja kipinän basilleja, joilla on samat ilot, intressit, vahingot ja vaivat kuin teilläkin muinoin. Ja loppujen lopuksihan olemme kukin muodostaneet omaa kaviouraamme linjalla boxi-kurssi-boxi jo useita kuukausia, joten tietynlainen tuntuma meillä toivottavasti on yhteiseen asiaamme ja teikäläisiinkin, — kuvittelematta kuitenkaan asemastamme muuta kuin mitä se kaikessa vaatimattomuudessaan on.

Lähestyvän kevään tunnelman me kyllä tajuamme ja tiedämme, että meitä tullaan kaulimaan perusteellisesti ennen sitä "suurta päi-

In memoriam

Maaliskuun 13 päivänä kuoli Helsingissä vaikean sairauden murtamana Suomen Radiosähköttäjäliiton perustajajäsen, Suomen Höyrylaiva Oy:n radiotarkastaja *Väinö Ilmari Poutiainen*. Hän oli syntynyt Turussa syyskuun 29 päivänä 1897. Käytyään keskikoulun Hangon suom. lyseossa ja suorittuaan 6. lk. tutkinnon Kuopion yhteiskoulussa v. 1916, hän jatkoi teknillisiä opintoja Turussa. Osallistuttuaan maamme ensimmäisille kansainvälisille radiosähköttäjäkursseille v. 1920 hän suoritti tällöin II lk. radiosähköttäjä-tutkinnon ja I lk. tutkinnon v. 1922. SR:n jäsenenä hän oli liiton perustamisesta lähtien aina vuoteen 1946 saakka, kuuluen liiton johtokuntaan varajäsenenä vv. 1921—1923 ja 1932—1935. Tilintarkastajana hän toimi vv. 1926, 1927, 1930 ja 1931. Oltuaan aluksi pari vuotta radiosähköttäjänä jäänsärkijä Tarmossa hän toimi v. 1922 lähtien radiosähköttäjänä Suomen Höyrylaiva Oy:n eri laivoilla, viimeksi matkustaja-alus Ariadnessa aina v. 1937 saakka, josta lähtien oli Suomen Höyrylaiva Oy:n radiotarkastajana. Vuonna 1938 hän osallistui radiokonferenssiin Haagissa ja v. 1939 Montreux'issa.

Hienon ja ystävällisen luonteensa vuoksi oli radiotarkastaja Poutiainen erittäin pidetty siinä laajassa ystävä- ja tuttavapiirissä, mikä hänellä oli. Tätä osoitti myös se runsaslukuinen saattojoukko, joka maaliskuun 20 päivänä oli kokoontunut krematoriokappelissa pidettyyn ruumiinsiunaustilaisuuteen kunnioittamaan poismenneen, ammattikuntamme veteraaneihin kuuluvan muistoa.

Lähinnä jäivät vainajaa suremaan puoliso Gerda Poutiainen, o.s. Casparson, ja veli.

vää". Mutta mitäpä tässä voisimme muutakaan tehdä kuin olla ja yrittää, ja lukea hiljaisia rukouksia menestyseksemme. Ja onhan meillä sentään apunamme se toivo, että jonakin tulevan suven päivänä pääsisimme keinumaa teidän työpallillenne — ainakin sinä aikana, jolloin te lomaillette omien "untuvaistenne" kanssa. Näin pyrimme olemaan optimistisia huolimatta teknillisten aineiden loppukokeista ja tarkastajamme ristikuulustelusta. — Kukapa voi varmuudella sanoa, vaikka silloin tulisi Suomen ensimmäinen maanjäristys. Täydellä varmuudella voimme sanoa vain sen, että sitä leiviskää, minkä olemme itsellemme valinneet, sitä ei meiltä aivan vähällä saa pois otetuksi.

— Ja bandilla siis huudellaan joskus!

J. Korpijaakko.

SR:n toimintaa

1. 1. 1951—31. 3. 1951.

Hallituksen kokouksia on pidetty 19/1, 25/1, 15/2, 22/2 ja 2/3. Vuosikokous oli helmikuun 3 päivänä.

Tammikuun 10 päivänä pidettiin tullihallituksen aloitteesta merenkulkijajärjestöjen, laivanvarustajien, järjestysvallan ja tullihallituksen edustajien välinen neuvottelutilaisuus, jossa harkittiin keinoja laivoissa yhä lisääntyneen salakuljetuksen vastustamiseksi.

Tammikuun 15 päivänä antoi liitto Merityökomitealle lausunnon asetusehdotuksesta ruoanpidosta suomalaisissa kauppa-aluksissa.

Päivämäärällä 1. 1. 1951 hyväksyttiin II lk. radiosähköttäjä Jorma Kalervo Tuohimetsä SR:n jäseneksi jäsennumerolla 615.

Päivämäärällä 25. 1. 1951 hyväksyttiin radiosähköttäjä Eino Viktor Lavola uudelleen SR:n jäseneksi entisellä jäsennumerolla 149.

Vuoden 1951 alusta lukien myönnettiin Onni Gustaf Lehmuskalliolle hänen toiselle toimialalle siirtymisensä johdosta pyytämänsä ero SR:n jäsenyydestä.

Liiton sääntöjen 29 ja 30 §§:n mukaisesti eroitettiin päivämäärällä 15. 2. 1951 SR:n jäsenyydestä s/s Argon entinen radiosähköttäjä Rudolf Lucas vuoden 1952 loppuun saakka.

Helmikuun 16 päivänä pidettiin posti- ja lenätinhallituksessa neuvottelu-oikeuslain mukainen neuvottelutilaisuus, jossa SR:n edustajat esittivät liiton ehdotuksen plh:n v. 1952 menoarvioehdotukseen otettavista radiosähköttäjien palkkoja ja virka-asemaa koskevista muutoksista.

Helmikuun 19—21 päivänä pidettiin Lontoossa IFR:n konferenssi, jossa SR:ää edusti liiton puheenjohtaja Martti Tuhkanen.

Vuoden 1951 alusta lukien myönnettiin radiosähköttäjä Irja Matikalle (o.s. Peltari) sekä radiosähköttäjä Veli Ilkalle heidän pyytämänsä ero SR:n jäsenyydestä.

Päivämäärällä 26. 2. 1951 hyväksyttiin II lk. radiosähköttäjä luutn. Karl Bärtel Virkkumaa SR:n jäseneksi jäsennumerolla 616.

Helmikuun 26 päivänä käsiteltiin Loviisan raastuvanoikeudessa merenkulkuhallituksen aloitteesta s/s Karhulan päällikköä, kapteeni Grönstrandia vastaan nostettua syytejuttua s/s Karhulan haaksirikon johdosta.

Kapteeni Grönstrandia vaadittiin tällöin vastuuseen siitä, että

1) alus oli ollut lastattu syvempään kuin sen lastimerkki oli sallinut,

2) että aluksessa ei oltu pidetty asetuksen edellyttämiä pelastusveneharjoituksia,

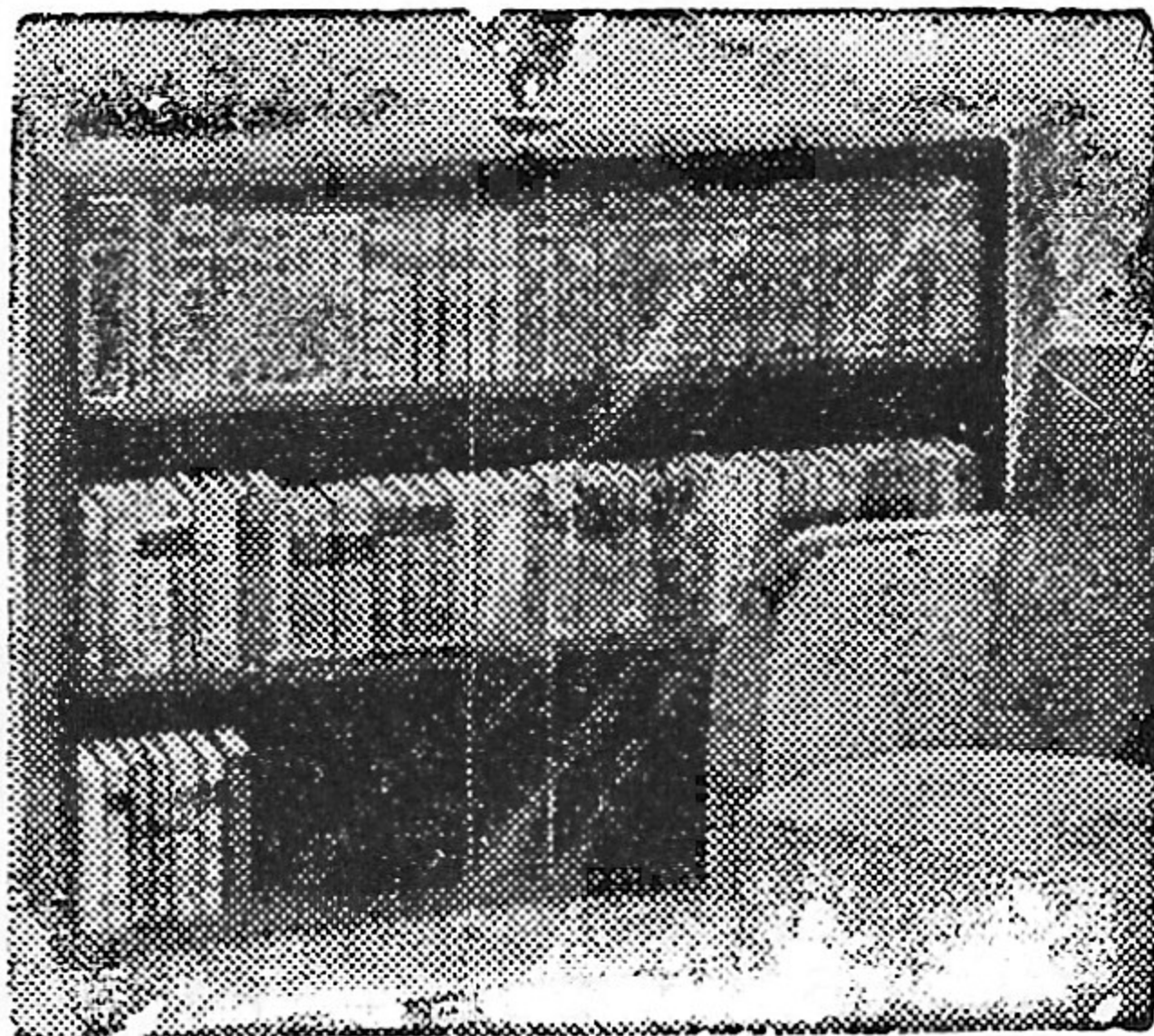
3) että oli ryhdytty haveritoimeen pitämättä merilain 185 §:n edellyttämää laivaneuvottelua, ja

4) että osa pelastusväistä oli ollut käyttökelvottomassa kunnossa.

Lisäksi käsiteltiin merenkulkuhallituksen puolesta tehtyjä kysymyksiä: Miksi pelastusveneen vesille lasku oli suoritettu niin sattumanvaraisesti, että vene oli päässyt karkaamaan, miksi

Merellä, maalla, ilmassa

vapaa-ajat kuluvat
parhaiten kunnon
kirjojen parissa

★
Välitämme WSOY:n ja O.Y. OTAVA:n
tuotteita rahtikuluitta kaikkialle pienin
kuukausimaksuin

★
Näyttelymme avoinna klo 11—19 (myös
sunnuntaisin)

★
Ilmaisia kirjaluetteloita lähetämme postitse

A. HÄMÄLÄINEN

Helsinki-Töölö

Töölönkatu 50 D 82 - puh. 46 434

päällikkö oli poistunut aluksesta hädän hetkellä ensimmäisten pelastuneiden joukossa ja eikö laiva-asiakirjoja, kuten päiväkirjaa ollut tilaisuus pelastaa.

Edellä toisessa kohdassa mainitun syytteen johdosta tuomitsi raastuvanoikeus kapteeni Grönstrandin 10.000 markan sakkorangaistukseen. Kun yleinen syyttäjä oli luopunut muista edellä esitetyistä syytevaatimuksista, eivät ne tällöin antaneet aiheutta rangaistuksiin.

Annetun tuomion johdosta vetosi merenkulkuhallitus asiassa Turun Hovioikeuteen, jonka käsiteltäväksi se myöhemmin joutuu.

SR:n edustajana oli oikeudessa läsnä Aarne Salonen.

Viime vuoden joulukuussa alkaneita neuvotteluja laivasähköttäjien uudesta työehtosopimuksesta jatkettiin useissa tammikuussa pidetyissä neuvottelutilaisuuksissa. Tammikuun 31 päivänä tekemässään sovitteluehdotuksessa valtion työriitojen sovittelija ehdotti, että v. 1950 joulukuun peruspalkat koroitetaan 10 %:lla 1. 2. 1951 lukien. Koska korotusprosentti katsottiin liian alhaiseksi, hylkäsi SR mainitun sovitteluehdotuksen sekä antoi 3. 2. 1951 lakkovarotuksen helmikuun 19 päiväksi, ellei sitä ennen saataisi uutta työehtosopimusta hyväksytyksi.

Varatakseen aikaa jatkuville neuvotteluille siirsi liitto mainitun lakon uhan vielä helmikuun 24 päiväksi. Helmikuun 23 päivänä käydyissä neuvotteluissa päästiin uudesta työehtosopimuksesta suurin piirtein yksimielisyyteen, joskin eräistä vielä avoimeksi jääneistä kohdista neuvoteltiin tämän jälkeenkin. Helmikuun 27

päivänä allekirjoitettiin uusi työehtosopimus, joka palkkojen osalta tuli voimaan helmikuun 1 päivästä ja muiden korvausten ja ehtojen osalta maaliskuun 1 päivästä alkaen. 8 %:n indeksikorotus mukaanluettuna nousivat joulukuun 1 päivänä 1950 voimassa olleet palkat siten, että 0—9 palvelusvuoden määräämät peruspalkat koroitettiin 18 %:lla, 9—20 vuoden palkat 20 %:lla ja yli 20 vuoden palkat 21 %:lla. Valitettavasti ei lastinlaskemisvelvollisuuden poistamisessa radiosähköttäjille kuuluvista tehtävistä vielä tälläkään kertaa onnistuttu. Työehtosopimukseen tulleet muutokset ovat painatustöiden viivästymisen vuoksi myöhästyneet, mutta valmistuvat ne kuitenkin jo ennen tämän numeron ilmestymistä.

Aero Oy:n ja liiton välisissä neuvotteluissa päästiin maaliskuun 7 päivänä sopimukseen lentosähköttäjille maksettavasta ns. A-sopimuksen mukaisesta palkkojen korotuksesta. Palkat ym. rahakorvaukset nousevat tammikuun 1 päivästä lukien 10 %:lla.

Maaliskuun 31 päivänä antoi liitto sosiaaliministeriölle sen pyytämän lausunnon Merityökomitean ehdotuksesta uudeksi merimieslaiksi. Tärkeimpänä muutosehdotuksena esitti liitto lausunnossaan, että uuteen merimieslakiin on välttämättä saatava määräys radiosähköttäjän kuulumisesta laivan päällystöön, kuten asian laita käytännössä on ollutkin, mutta jota lainsäädäntöteitse ei vielä tähän mennessä ole vahvistettu.

Helsinki, 31. 3. 1951.

Sihteeri.

Laivaradiosähkötäjät

1.4.1951

Aagot/OHHN
Adeny OFPW
Advance/OHZJ
Aina Maria Nurminen
OFKA
Aino Nurminen OFKP
Airisto/OFLI
Aldebaran/OFDB
Alden/OHZZ
Angra OFIC
Anja OFKT
Antares/OFOU
Arabella OFOZ
Arabia/OFOG
Arcturus/OHAF

Argo/OHAC
Ariadne/OHAD
Ariana OFQM
Armira OFNN
Arnetta OFKH
Aruba/OFNL
Askö OHYF
Asturias/OFEK
Atlas/OFQI
Aune H OHHO
Aura OHHS
Aurora/OFDI
Bjarmia OFKQ
Bore I OHAM
Bore II OFKR
Bore IV OHZB
Bore VIII OFKO
Bore IX OHBZ
Brita OHDX
Caledonia/OHHU
Canopus/OFBR
Capella/OFHF
Clio/OFGQ
Constantia/OFQN
Dagmar/OHXU
Dorine/OFQD
Durango/OFIN
Eero OFKJ
Elsa S OFBF
Enso OFPZ
Equator/OHVD
Fanny OFLM
Fennia OFGT
Finlandia OFHM
Finntrader OFQP
Garnet Hulings OFKC
Granö/OFIX
Greta/OHCC
Greta Thordén OHCX
Hamina OFLY
Hektos OHAS
Helios/OFPV
Herakles/OHYR
Hesperus/OFIT
Hildegard/OHXI
Hulda Thordén OHBY

Tamminen, Erkki
Tolonen, Jorma
Timonen, Juho
Rintala, Leevi
Leppäranta, Reino
Piispanen, Juhani
Hyvönen, Viljo
Arjamaa, Kai
Elomaa, Tauno
Vierros, Reino
Seppänen, Eino
Keisteri, Aarne
Holmgren, Holger (va.
Stjärnstedt, Runar)

Jyvä, Veikko
Liljefors, Nils
Sutinen, Olavi
Eskola, Pentti
Helin, Aarto
Hiltunen, Toivo
Forsblom, Brutus
Nojomaa, Antti
Lahtinen, Tapio
Vainionpää, Martti
Eskola, Mirjam
Maattola, Alpo
Lotsari, Vilho
Laine, Into
Lindroos, Harry
Teriö, Matti
Ollikainen, Aatos
Stenberg, Paul
Åberg, Erik
Mironow, Wadim
Mervi, Pohto
Roos, Ingvald
Lundberg, Åke
Voutilainen, Reino
Nyysinen, Martti
Peltonen, Harry
Lipponen, Taisto
Palvo, Leevi
Åkerberg, Holger
Pihlajaranta, Olof
Hovinmaa, Pentti
Saario, Mikko
Ahmavuo, John (va.)
Söderlund, Åke
Karikoski, Antero
Tuominen, Yrjö

Järvi, Jouko
Kettunen, Elis
Hälvä, Lauri
Leppänen, Lauri
Lindström, Kaj
Berndtson, Åke
Luoto, Taisto
Elo, Keijo
Pulkkänen, Veikko

Imatra OHAV
Immo—Ragnar OHFK
Ingerois OHWY
Inkeri Nurminen OHXD
Innamo OHWJ
Ivalo OFBE
Kalle OFIS
Karin Thordén OHVE
Karl-Erik OFMM
Kaste OFDN
Kemiö OFQB
Kenneth/OFQJ
Kirsta OHER
Kotka OFMV
Koura/OHYX
Kungsö OFNC
Kurikka OFMJ
Kuurtanes OFAA
Laila Nurminen OFQK
Ledsund OFKS
Leila OFPA
Margareta/OHYA
Maria/OHAI

Marianne/OFQS
Marieborg OFAS
Mercator/OFAJ
Modesta OFQG
Myllykoski OHKC
Najaden/OFER
Navigator/OHXY
Neste OFNY
Nidarholm/OHDV
Nina/OHBC
Norby OFQW
Oihonna OHBF
Olivia/OHFG
Orion/OFQU
Ostrobothnia OFIB
Otto H OHDW
Pankakoski OFLZ
Pansio/OFKB
Parma OFEL
Patria/OFIK
Penelope/OFPY
Petsamo OFKL
Ragunda/OHRZ
Raila/OFMI
Raimo—Ragnar OFCX
Ramsdal OFMY
Rigel/OFQH
Saimaa OFBA
Sally/OFCE
Särpen/OFJW
Satakunta OFDP
Savonia OHBM
Scandinavia OHGS
Siöny OHBU
Sirius/OFPM
Solbritt OFEF
Tankar OFNG
Thornbury OHCD
Tirrenia OFEZ
Tornator OFMX
Tranvik OFKI
Ulea OFAW
Veli-Ragnar OFCJ

Vihersalo, Osmo
Korhonen, Martti
Uusitalo, Erik
Ruusunen, Jaakko
Tarvainen, Tarmo
Räsänen, Sulo
Lounasmaa, Ilmari
Saarinen, Antti
Karhio, Olli
Mäkelä, Ahti A.
ulkol. sähk.
Meivo, Reino
Ulmanen, Väinö
Sonntag, Örn-Ulf
Maja, Smertsi
Österman, Kurt
Erjanko, Toivo
Alanne, Risto
Miettinen, Veijo
Astola, Reino
Kurvinen, Erkki
Roos, Jorma
Päivärinne, Ilppo
(va. Bergroth, Lars)
v. Zansen, Runar
Hannula, Vilho
Horsma, Veikko
Yletyinen, Harry
Mattsson, Sven
Aarnio, Seppo
Salonen, Jaakko
Järvelä, Aimo
Koskela, Veikko
Huhtinen, Heikki
Salmi, Paavo
Lövgren, Leo
Lampimäki, Pentti
Aro, Väinö
Sihvonen, Tauno
Marjamäki, Martti
Piekäinen, Tommi
Gothoni, Raoul
Johansson, Wolmar
Hurme, Pentti
ulkol. sähk.
Jokinen, Eino (va.)
Makkonen, Olavi
Pelkola, Pentti
Hämäläinen, Olavi
Kauppila, Kauko
Enberg, Harald
Kyllönen, Lauri
Korhonen, Esa
Virtanen, Eero
Koivisto, Jouko
Metsänen, Onni
Lemberg, Pontus
Koskinen, Helge
Lumio, Toivo
Järvimäki, Pentti
Honkanen, Veikko
Sjösten, Rolf
Halminen, Eino
Nurminen, Esko
Blomqvist, Pentti
Vanninen, Sulo
Karvinen, Onni

Kaskukilpailu !!!!! Kaskukilpailu

Radiosähkötäjäammattiin ja radiosähkötäjien elämään liittyviä kaskuja ja sattumuksia pyydetään lähettämään toimittajalle. Kaikki *syyskuun 1 päivään* mennessä saapuneet osallistuvat kilpailuun, jossa jaetaan
- paljouspalkinto - ja - 3 laatupalkintoa -
(mikäli osanottajia on riittävästi, ts. vähintään yksi, joka on saanut kasaan ainakin kolme kaskua).

Toim.

Ps.

Hyvät skotlantilais- ja papukaijakaskut ovat usein kuultuja, mutta aina niillä on oma viehätyksensä. Sallittanee tarjota tässä eräs vaatimaton skotti-muunnos:

Eräässä meikäläisessä puolimatrustaja-laivassa oli Sao Paoloon matkalla skotlantilaisen villaliikkeen kauppamatrustaja. Laiva tuhoutui hirmumyrskyssä Azorien lähellä ja skotti eräiden toisten kanssa pelastui Ponta Delgadaan. Hän sähkötti heti työnantajalleen Skotlanttiin:

'Haaksirikko piste matka keskeytynyt kuukaudeksi piste odotan ohjeita'
..... ja ohjeet saapuivat: "Aloitkaa viipymättä kesälomanne."

Vienti OHZA
Waija/OFDO
Wanda/OHHQ
Warma OFPU
Wasa/OFMK
Wasaborg/OFPC
Wellamo OHBX
Wergus OFBG
Wiima OFQX
Wiiri OFNI
Wilke OHFP
Wille OFIQ
Yrsa OHYV

Salonen, Pauli
Ekström, Lennart
Rasinkoski, Aulis
Sucksdorff, Jean
Lyytikä, Martti
Liikkanen, Jorma
Skogström, Kurt
Hänninen, Toivo
Sointamo, Allan
Heiniö, Kyösti
Hellen, Nils
Luukkanen, Reino
Parviainen, Unto

Jäänsärkijöiden radiosähkötäjät 1. 4. 1951

Apu OHAB
Murtaja OHAZ
Sampo OHBL
Sisu OHLL

Tarmo OFBQ

Tiusanen, Jalmar
Viljakainen, Olavi
Henriksson, Allan
Karjalainen, Eino,
Meklin, Veijo
Hallamaa, Esko

Aero Oy:n lentosähkötäjät 1. 4. 1951

Hartikainen, Tauno; Korhonen, Kalevi; Lindblad, Harald; Miettinen, Lauri; Näreneva, Kyösti; Salonen, Aarne; Svensson, Lars; Taskinen, Jalmari; Tuominen, Severi; Uotila, Kosti; Vaakanainen, Aatos.

RADIO-SERVICE

(Omist. E. Eskola & P. Nykänen)

HANKO

Vuorikatu 12 • puh. 2357

★

TÄYDELLINEN
RADIOHUOLTO

★

PHILIPS radion edustaja

★

Radio- ja sähköalan tarvikkeita

★

TERVETULO!

Merenkulkuneuvos Allan Relander 50-vuotias

Huhtikuun 3 pnä täytti 50 vuotta merenkulkuhallituksen merenkulkuosaston päällikkö, merenkulkuneuvos Allan Ferdinand Relander. Hän lähti merille 1923 ja suoritti merikapteenitutkinnon Turussa 1931. V. 1935 hän luopui merielämästä ja antautui opettajaksi Turun merenkulkuopistoon sekä tuli opiston rehtoriksi 1937. Merenkulkuopetuksen tultua uudelleen järjestetyksi hän siirtyi 1943 kauppa- ja teollisuusministeriön ammattiopetusosastolle merenkulkukoulujen tarkastajaksi. Toimittuaan tässä virassa muutaman vuoden merenkulkuneuvos Relander siirtyi Rannikko- ja Sisävesilaivanvarustajain liiton toimitusjohtajaksi. Vuoden 1950 keväällä tuli hän merenkulkuhallitukseen merenkulkuosaston päälliköksi.

Radiosähkötäjä pyytää täten lausua onnitte-lunsa.

Ham's Interpreter, by OH2SQ. Tekijä on sisällyttänyt 37-sivuiseen nidokseensa tavallisimpia amatööriyhteyksissä käytettäviä englannin-, ranskan-, espanjan-, italian-, saksan-, ruotsin- ja suomenkielisiä lauseparsia. Sisällön asiaryhmittely on seuraava: kirjaimisto, numerot, yleinen kutsu, vastakutsu, QRZ, kohteliaisuuksia, sekalaista, laitteet, modulointi, huonon kelin työskentely, QSL, liikenteen lopettaminen, lyhyt QSO-kaava ja eräitä teknillisiä sanoja.

Liikennetarkastaja Sinkkonen
Posti- ja lenn. hallitus
Ulkomaantoimisto
HELSINKI

10 kpl

of this issue

In the article "IFR:n konferenssi — The Conference of IFR" the president of the Union reports his experiences from the conference of IFR which took place in London during the last February. Many actual problems were discussed in this conference, the Convention on safety of life at sea, the regulations concerning radio safety, radio traffic of aircrafts, international agreements concerning working conditions, the agreements concerning the working conditions of ship radio officers and equalizing of radio officers' uniforms and badges among other things. — In Finland the convention on safety of life at sea still is under translation.

— "Helsingin radioaseman radiopuhelinlähettimen OHG 2797,5 kj/s kuuluvaisuudesta — The audibility of the radiotelephone transmitter OHG 2797,5 kc/s of the coast station in Helsinki."

Some modifications in the antenna structure were made at our biggest radiotelephone station, as far as the volume of traffic is concerned, during the last year to improve the reception of the station in positions southwest and west from Finland. The direction of the antenna was accomplished by erecting in the vicinity of the radiator a steel tower spaced $1/4$ wave from the radiator and acting as a parasitic element. The pattern obtained by field strength measurements can be seen in figure attached to the article. The effect of the archipelago on the radiation pattern is clearly seen.

— "Neuvottelu virkasuhteiden parantamisesta — Conference on improving the salary situation", explains the members the steps taken by the Union to improve the economical benefits

of those members who are employed at coast stations and aeronautical stations. The Finnish Administration of Posts and Telegraphs which the functions and places mentioned are subject to, has not much enough cared of making the positions of radio officers employed by it extra or ordinary functions but has employed them only as temporary employees. There has not been a single ordinary function and only 58,5 % extra functions at the aeronautical stations. At the coast stations there are only 32 % of appointments ordinary while the rest is extra and temporary. Functions of different ranks also have not been divided equally among all the stations. Consequently some stations have been manned by officials having functions of lower ranks. The equalizing of different official titles and salary classes also has been suggested by the Union.

— "SR:n toimintaa — Other activities of the Union."

A new agreement of working conditions of ship radio officers was signed on February 27th. According to that the wages of officers rose as follows: Officers in trade 0—9 years, 18 %; 9—20 years, 20 %; more than 20 years, 21 %, since February 1st. — The wages of radio officers working for aeronautics rose in accordance with the agreement signed on February 7th 10 %. These new wages will be paid since January 1st 1951. — In the statement given to the Ministry of Social Affairs concerning the seaman bill introduced in the diet by the Preparatory Sea Committee, the Union suggested that an order necessarily should be included in the new law showing that radio operator aboard is a member of the command as it in practice has always been.

RADIOMIEHEN KÄSIKIRJA.

J. Hautamäki ja Nils-A. Forsström ovat WSOY:n kustantamana julkaisseet 302-sivuisen, nykyisen radiotekniikan perusteoriaa käsittelevän kirjan, jota yli-ins. E. Heino suosittelee mm. kaikille teoreettista pohjaa tarvitseville, radiotekniikan alalla työskenteleville tekniikoille. Emme ole kirjaa vielä nähneet, mutta uskoi-
simme sen kiinnostavan myös radiosähköttäjiä.

Skn.

Suomen Radiosähköttäjäliitto r.y.

Postiosoite: Kapteeninkatu 24 C 23, Helsinki

Sähköosoite: Radioliitto, Helsinki

Postisiirtotili: 7590

Sihteeri ja taloudenhoitaja:

Erkki Koivisto

Kapteenink. 24 C 23, Helsinki, puh. 22 830

Puheenjohtaja:

Martti Tuhkanen

Väinämöisenk. 1 A, Helsinki, puh. 92 554

Varapuheenjohtaja:

Wilho Pihlava

Tikkurila, puh. 831-210

Hallituksen jäsenet:

B. A. Sinkkonen, Veikko Saarman

Hallituksen varajäsenet:

Esko Tanskanen, Kalevi Korhonen, Aarne

Salonen, Kauko Savolainen, Kullervo Blomqvist

„Radiosähköttäjä”

Vastaava toimittaja ja ilmoitushankkija:

B. A. Sinkkonen, Iso-Puistotie 14 B 38,

Helsinki, puh. 483 482; toimeen 61 201-144.

Ilmoitushinnat v. 1951

	kerta-ilmoitus	vuosi-ilmoitus
Etusivu ja $1/1$ -sivu	6.000:—	30.000:—
$1/2$ -sivu	4.000:—	20.000:—
$1/4$ -sivu	2.500:—	
$1/8$ -sivu	1.500:—	
Jäsenten "Osta pois" ..	400:—	

Ilmoitusten oltava toimituksen käytettävissä 2 viikkoa ennen kunkin numeron ilmestymistä eli tammi-, maalisk., touko-, heinä-, syys- ja marraskuun loppuun mennessä.

Tilaushinta mk 400:— vuodelta; irtonumero 70:—